

Datum 2024-04-22

FI dnr 24–9819

Finansinspektionen
Box 7821
103 97 Stockholm
Tel +46 8 408 980 00
finansinspektionen@fi.se
www.fi.se

Riktlinjer för förseningsavgifter enligt lagen (2010:751) om betaltjänster för sen inrapportering

Bakgrund

Betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer är, enligt 8 kap. 2 § lagen (2010:751) om betaltjänster (LBT), skyldiga att lämna uppgifter till Finansinspektionen (FI). Företagen ska lämna de upplysningar som inspektionen begär om företagets verksamhet och de omständigheter som hänger samman med verksamheten.

Om ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör inte lämnar de upplysningar som har föreskrivits med stöd av 8 kap. 27 § LBT i tid, får FI besluta att institutet ska betala en förseningsavgift. Det anges i 8 kap. 17 § LBT.

Det framgår också av 8 kap. 27 § LBT att regeringen, eller den myndighet som regeringen bestämmer, får meddela föreskrifter om vilka upplysningar som ett företag ska lämna till FI. Regeringen har i 5 § 17 förordningen (2010:1008) om betaltjänster bemyndigat FI att meddela föreskrifter om vilka upplysningar ett företag ska lämna enligt 8 kap. 2 § LBT och när upplysningarna ska lämnas. Med stöd av bemyndigandet har vi tagit fram Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2010:3) om betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer (i fortsättningen föreskrifterna), som bland annat innehåller bestämmelser om rapportering av uppgifter till FI. Företagen ska alltså rapportera enligt föreskrifterna.

Om ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör underlåter att i tid lämna de upplysningar som företaget är skyldigt att rapportera in

enligt föreskrifterna, får FI – med stöd av 8 kap. 17 § LBT – besluta att företaget ska betala en förseningsavgift på högst 100 000 kronor.

Dessa riktlinjer för att bestämma förseningsavgifter gäller från och med det datum som de har beslutats.

Vilka företag omfattas?

Förseningsavgifter kan enligt LBT tas ut vid försenad rapportering från betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer.¹

Med betalningsinstitut avses ett aktiebolag eller en ekonomisk förening som har fått tillstånd att tillhandahålla betaltjänster enligt 2 kap. LBT. Med registrerad betaltjänstleverantör avses en betaltjänstleverantör som har undantagits från krav på tillstånd enligt 2 kap. 3 § LBT.

Vilka rapporter omfattas?

Riktlinjerna omfattar den periodiska rapportering som ett betalningsinstitut och en registrerad betaltjänstleverantör ska lämna in till FI enligt 12 kap. 6 och 9 §§ föreskrifterna.

Ett betalningsinstitut ska två gånger per år lämna uppgifter till FI för beräkning av kapitalbas och kapitalkrav, enligt den metod som inspektionen har beslutat att företagen ska tillämpa. Detta framgår av 12 kap. 6 § föreskrifterna. Betalningsinstitutet ska samtidigt lämna uppgifter om den totala betalningsvolymen för varje månad sedan den föregående rapporteringen. Betalningsinstitutet ska även ange vilken eller vilka av metoderna, enligt 3 kap. 7 § LBT, som används för att skydda betaltjänstanvändares medel.

En registrerad betaltjänstleverantör ska två gånger per år lämna uppgifter till FI om den totala betalningsvolymen för varje månad sedan den föregående rapporteringen. Det framgår av 12 kap. 9 § föreskrifterna. Den registrerade betaltjänstleverantören ska samtidigt ange vilken eller vilka av metoderna enligt 3 kap. 7 § LBT som används för att skydda betaltjänstanvändares medel.

¹ 8 kap. 2 och 17 §§ LBT samt 12 kap. 6 och 9 §§ föreskrifterna.

Avgiftens storlek

En förseningsavgift får enligt 8 kap. 17 § LBT uppgå till högst 100 000 kronor. Av förarbeten till bestämmelsen framgår att bestämmelsen motsvarar bestämmelserna om förseningsavgifter i 15 kap. 10 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse (LBF) samt 25 kap. 11 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden (LV).² I förarbetena till LBF anges att när man bestämmer avgifternas storlek bör hänsyn tas till företagets storlek och tidigare antal förseningar. Vidare framgår att avgiften kan jämkas eller sättas ned helt om förseningen har varit ursäktlig eller ringa.³

När FI bedömer storleken på betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer anser vi att det är mest lämpligt att utgå från företagets balansomslutning.

När FI bedömer avgiftens storlek utgår vi från de avgiftsnivåer som framgår av avgiftsmodellen nedan. Avgiftsmodellen beaktar institutets storlek, och avgiften höjs vid varje rapporteringstillfälle som ett institut är försenat. När institutet sedan har rapporterat i rätt tid under två perioder efter varandra återgår avgiften till den lägsta nivån, det vill säga det som betecknas som ”försening 1” i avgiftsmodellen.

Om ett institut ska rapportera in uppgifter som är uppdelade i flera olika rapporter tar FI endast ut en avgift vid försenad rapportering. FI kommer alltså inte att ta ut en förseningsavgift för varje enskild rapport.

Anmärkning eller varning

Vid upprepade förseningar kan FI ingripa mot ett betalningsinstitut genom att till exempel ge det en anmärkning eller en varning eller genom att förelägga att en registrerad betaltjänstleverantör ska upphöra med verksamheten. Avgiftsmodellen ska alltså inte tolkas som att ett institut kan vara försenat vid flera tillfällen och endast få en förseningsavgift.

² Prop. 2009/10:220 s. 299.

³ Prop. 2002/03:139 s. 388.

Avgiftsmodellen

FI tillämpar den här avgiftsmodellen.

	Försening 1	Försening 2	Försening 3	Försening 4
Grupp A	10 000 kr	15 000 kr	20 000 kr	25 000 kr
Grupp B	20 000 kr	30 000 kr	40 000 kr	50 000 kr
Grupp C	30 000 kr	45 000 kr	60 000 kr	75 000 kr
Grupp D	40 000 kr	60 000 kr	80 000 kr	100 000 kr

Grupper Balansomslutning

- A 0 – 10 000 000 kr
- B 10 000 000 – 100 000 000 kr
- C 100 000 000–500 000 000 kr
- D 500 000 000–